

Ujlaki Hangok

Plébániánk búcsúja: Sarlós Boldogasszony ünnepe

A templombúcsú mindig nagy ünnep egy plébánia életében. A templombúcsúnak több jelentése is van. Az egyik jelentése a templom felszentelésnek ünnepére, és annak évfordulójára vonatkozik. A másik jelentés a templom neve napjára utal, a szentnek vagy annak a hittitoknak az ünnepére, akinek védelme alá helyezték a templomot. A „búcsú” szó azért fűződik a kifejezéshez, mert régebben a templom hívei az ünnep alkalmával búcsút nyerhettek (Katolikus Lexikon IV, 332. old.). Maga a búcsú szó pedig a már megbocsátott bűnökért járó ideig tartó büntetések elengedését jelenti, az Egyház által kiszabott feltételek teljesítése esetén.

Templomunk búcsúja, a Sarlós Boldogasszony búcsú a templom védőszentjének a Boldogságos Szűz Mária személyének és életének egyik fontos eseményéhez kötődik. Lukács evangélista leírása szerint Mária, Jézus fogadásának örömhírét meg kívánja osztani valakivel, s ezért meglátogatja rokonát, Erzsébetet. Erzsébet szintén isteni titok birtokosa, hiszen szíve alatt hordozza gyermekét, az öregségében fogant Keresztelő Jánost (Lk 1,18). Az evangélista szépen mutatja be a két isteni titkot hordozó asszony találkozását. Erzsébet köszönti rokonát, „áldottnak” és „boldognak” nevezi őt. Mária ajkán ekkor magasztaló ének fakad (latinul: Magnificat), amelyben hálát ad népe üdvösségtörténetéért, és hogy őt az „alázatos szolgálot” Isten felemelte. A leírás szerint az örömből Erzsébet méhében levő János is részesül (Lk 1,39-45).

Az esemény megünneplésének gyökere a keleti egyházhoz vezet: 496-ban Mária ruháját ünnepélyesen elhelyezték Konstantinápoly Blancherai nevű külvárosának bazilikájában. Ezt az ünnepet ismerték meg

1204-ben a ferencesek, és új tartalommal töltötték meg. Összekapcsolták Szűz Mária Erzsébetnél történt látogatásával. A nyugati egyházban az ünnepet először a Szentföldön élő ferencesek tartották meg, később 1389-ben VI. Orbán pápa általános ünnepévé tette, és napjaul július másodikát jelölte meg. A világegyház az ünnepet - a cselekményre utalva - Látogatás (latinul: Visitatio) ünnepének nevezi, hazánkban a „Sarlós Boldogasszony” megjelölés terjedt el, mert ez idő tájt kezdik az aratást (Radó Polikárp, Egyházi év, 183. old.)

Az ünnepnek sok üzenete lehet számunkra. Az egyik üzenet az öröm megosztásának fontossága. Sokszor ugyanis keserűen megtapasztalhatjuk, hogy az örömünk gyorsan elillan, a tüze elhamvad, és nem tudjuk, miként őrizhetnénk meg lelkünkben azt. Például, gyakran előfordul, hogy felfedezünk valami szépet és jót, azt néhány percig, vagy óráig élvezzük, gyönyörködünk benne, de aztán hatása csökkeni kezd bennünk, és időben az eseménytől távolodva lassan el is felejtjük. Pedig szükségünk lenne rá később is. Az evangélium üzenete és az ünnep választ adhat erre a nehézségünkre. Az örömet tovább kell adni, az örömet meg kell osztani másokkal. Beszélni kell róla másoknak, a szellemi-lelki értékeket pedig meg kell osztani a környezetünkkel. Ha ez sikerül, akkor azt fogjuk tapasztalni, hogy az átadott örömről örömmel válaszolnak, és így az örömünk nem fogy el, hanem megsokszorozódik. Más szavakkal az örömről a „tüze” nem hamvad el, hanem terjedni, gyarapodni fog.

Templomunk búcsúja jó lehetőség arra, hogy hitbeli örömeinket megosszuk egymással, és így közösségünk gazdagabbá váljék.

Bérmálásra várva

A bérmálás szentsége számomra valami hasonló mérföldkövet jelent, mint a polgári életben a 18. életév. Eddig gyermek voltam a hitben, de most az Egyház kész férfivá avatni. Hezitálok, félek tőle, ugyanakkor örömmel tölt el. Felteszem a kérdést: hiszek-e Istenben és igennel felelek. Megkérdem: bízom-e az Egyház tanításában, és megnyugszom, hogy erre is igen a válasz. Rengeteg vívódásnak a vége ez a két kérdés. Azt hiszem, hogy ezekkel a szíve mélyén minden ember megküzd. Ehhez óriási szükségünk van a csendre, hogy kettesben maradhassunk Istennel. Ebben a meghitt nyugalomban találunk igazán feleletet kérdéseinkre.

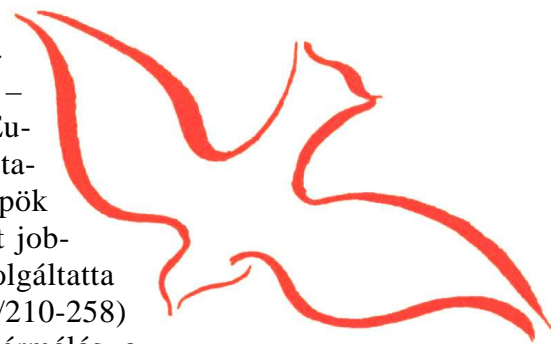
A plébánia közössége Isten családját képezi (Mk 3, 31-35). Sokan ebben a családban találkoznak először Istennel. Egy családban tudjuk, hogy kinek mi a hibája, de mégis szeretettel állunk hozzá, hátha megváltozik szép lassan. Azt gondolom, hogy a bérmálás szentsége Istennek egy ilyen szeretetteljes odafordulása hozzánk. Nemcsak a bérmálás eseménye fontos, hanem az azt követő döntéseink is, amivel az Ő akaratát akarjuk teljesíteni. Ezek a döntések felelősséggel járnak. A felelősség szó elsöre ijesztőnek tűnt és nyomasztónak. Aztán azon gondolkoztam: mi ijesztő van a szeretetben? Ha Isten úgy szeret, mint a családjának egy tagját, önként akarom az akaratát követni. Ebben már nem érzek nyomasztó felelősséget, csak egyre erősödő szeretetet Isten iránt.

egy bérmálkozó

A bérmálás szentségének lelkiisége

A kereszténység első évszázadaiban a beavatás szentségeinek – kereszttség, bérmálás, Eucharisztia – kiszolgáltatója rendszerint a püspök volt, aki a szentségeket jobbra felnőtt korban szolgáltatta ki. Szent Ciprián (200/210-258) is tanította, hogy a bérmálás a szent krizmával való megkenést jelenti, melynek kiszolgáltatója a püspök. Tertullianusz (kb. 160-220) a kereszttség után szintén olajjal való megkenésről beszélt, mely a Lélekben való felkenésre utal. Jeruzsálemi Szent Kürillosz (kb. 313-386) a katekéziseiben, melyekben a szentségek felvételére készítette fel a jelölteket, úgy említette az olajjal való megkenést, mint amit a kereszttség után szolgáltattak ki, és a Szent Lélek vételét jelenti. Szent Ambrus (339-397) A szentségekről című munkájában beszél a kereszttség utáni megerősítésről, melyben a megkeresztelt eltelik Szentlélekkel.

Az egyházatyák tanúsága mutatja nekünk, hogy milyen mélyen élt mindig ez a szentség az Egyház tapasztalatában. Figyelni kell arra, hogy a bérmálás szorosán kapcsolódik a kereszttséghez, annak kiegészítője (complementum baptismi), így a kereszttség kegyelme kiteljesedik a bérmálást vevő és így a hitben felnőtté vált keresztényben. A bérmálás szentségének az egyházban kezdettől fogva kettős oldala, természete van. Jelent egyrészt egy hatékony megerősítést a Szentlélek ereje által, másrészt jelenti a kötelek megerősítését azzal az egyházzal, amelybe a megkeresztelt beletestessült (vö. Egyházi Törvénykönyv 879. kánon). A bérmálás a kereszttséghez hasonlóan eltörölhetetlen jegyet (character indelebilis) hagy a megkeresztelten, amely által az, mintegy „Krisztus jó illatává” (vö. 2. Kor 2,15) válik, amelyet jelképez a krizmával, mint illatos olajjal való megkenés.

A bérmálás a lelki felnőtttség és a királyi papság szentsége; ezt a keresztény felnőtttséget pedig nem antropológiai, vagy pszichikai értelemben, hanem a kegyelem szempontjából kell értenünk. A felnőtttség azt jelenti, hogy a megbérmált kész a megváltás kegyelmének teljes befogadására. Ez pedig nem jelenti feltétlenül az emberi érettség és felnőtttség elérését. A kegyelem, amelyet minden szentségben objektív módon megkapunk, egyben elő is készíti a lelkünket és arra irányít, hogy a megkapott ajándékokat mind hatékonyabban tudjuk kamatoztatni. Ezért soha ne féljünk emberi gyengeségünk tudatában a nagykorúság szentségének vételétől! Bízunk a közöttünk működő Szentlélekben, aki maga imádkozik majd bennünk, és tesz bennünket az evangélium hatékony tanúivá!

László atya

Napközis tábor Újlakon

Június 16-án reggel ébredés után beletelt néhány pillanatba, mire rájöttem, hogy milyen nap van ma. Amint tudatosult bennem, a gyomrom azonnal enyhe görcsbe rándult. „Ma kezdődik a napközis tábor, aminek most már mi vagyunk a vezetői! Megkaptuk a stafétabotot!” Hiába készült lelkesen az egész vezetői gárda és éreztük úgy, hogy a lelkiismeretünk tiszta lehet, több embertől hallottam reggel, hogy izgul. Igyekeztünk mindent megtenni, hogy a gyerekek majd jól érezhessék magukat. Azért sok bizonytalan tényező maradt. Például, hogy hány gyerek lesz, hány évesek, hogy fogadják majd az ötleteinket. S nem utolsó sorban izgatottan vártuk, hogy régi ismerős arcokat láthassunk és új embereket is megismerhessünk.

Aztán észrevétlenül elindult az első nap. Sorra érkeztek a gyerekek, régiek és újak egyaránt. Elkezdtük a reggeli éneklést, hittanórát és eltöltött az a felejthetetlen érzés, ami az elmúlt 13 évben minden nyáron a napközis táborokat végig kísérte ben-

vezényelése. Persze mindannyian ott vagyunk és segítünk egymásnak. Rengeteg új játékot tanulunk. Számomra az egyik legnagyobb élményt a számháború jelentette. Az első esős nap után, amikor bekényszerültünk a tetők alá, jött a mentő ötlet. Számháborúzzunk a hittantermekben! Elképesztő ötlet volt, de mivel nem találtunk nagyon ellenérvet, kipróbáltuk. Nagy sikere volt. A tábor minden résztvevője, kicsik és nagyok egyaránt lelkesen rohangáltak a termeken keresztül, tapadtak az ajtókra, ablakokra. Jó volt látni őket.

A másik nagy élményem az egyik napzáró imán volt. Általában a nap végi imának a része egy rövid csönd, amikor lehetőség van hangosan imádkozni. Természetesen eleinte csak egy-két nagy szólalt meg, esetleg egy-egy bátrabb gyerek. De a második hét közepén egyszer csak mintha feloldódott volna a gát, és egymás után több gyerek is hangosan imádkozott. Olyanok is, akiről álomban sem gondoltam volna, hiszen napközben sem beszélnek

nem. Ez megnyugtató, s számomra azóta repülnek az órák és napok a táborban. A különböző változatos programok egymást érik. Úgy tűnik, a gyerekek is élvezik.

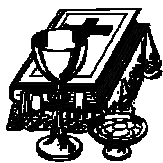
Az idei táborban a plébánia átalakult egy hatalmas hajóvá és ezzel a hajóval minden nap másik szigetre utazunk. Ezeken a helyeken megismerkedhetünk különböző emberi tulajdonságokkal, mint például irigység, öröm, szeretet, mértéktelenség, jó és rossz.... A hittanórán a gyerekek megismerkednek a nap szigetével, majd később igyekszünk a játékokat is az aktuális témához igazítani. Minden napnak van egy vagy két felelőse, akiknek a feladata a napirend meghatározása, a játékok kitalálása és

sokat. S ezzel egyik célunk kezd valóra válni, hogy a gyerekeket ez alatt a három hét alatt közelebb vi-
hessük Istenhez és segítsünk a minél mélyebb Istenkapcsolat kialakításában.

Reméljük sikerül elérnünk, hogy a gyerekek tartalmas, élményekben gazdag heteket töltsenek el a plébánián. Sok új társat ismerjenek meg, szoros barátságok szövődjenek, s közösségek alakuljanak, melyek aztán segíthetik őket a későbbi években.

Egyszóval reméljük, sikerül átadnunk nekik mindazt a sok szeretetet, jót és szépet, amit mi az elmúlt évek során Anikótól és édesanyámtól (Kriszta néni) kaptunk.

Lasetzky Krisztina

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:
hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna: vasárnap 11⁰⁰

Szent István kápolna: hétköznapokon: 17³⁰
vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt, csütörtök este 3/4-1/2 8-ig, vasárnapi és ünnepi misék alatt.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után.

Zsolozsma: péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én (a 9-es vagy) az esti 6 órás misét.

Plébániánk rendszeres programjai:

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰, kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás: (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰. **Könyvtár:** vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰ között. **Nyugdíjas klub:** minden kedden 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben. **Teadélelőtt:** a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ mise után a Szent Erzsébet teremben. **Kóruspróbák:** kedden és csütörtökön 18³⁰–21⁰⁰ a Szent István hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

2. Cs. Sarlós Boldogasszony

az esti szentmise után 7 órakor ünnepi hangverseny

3. P. Szent Tamás apostol

5. V. Évközi 14. vasárnap

Templomunk búcsúünnep, bérmálás az esti 6 órai szentmisén

11. Szo. Szent Benedek, Európa fővédőszentje

12. V. Évközi 15. vasárnap

15. Sze. Szent Bonaventura

16. Cs. Kármelhegyi Boldogasszony

18. Szo. Szent Hedvig

19. V. Évközi 16. vasárnap

22. Sze. Szent Mária Magdolna

23. Cs. Szent Brigitta, Európa társvédőszentje

24. P. Árpádházi Szent Kinga

25. Szo. Szent Jakab apostol

26. V. Évközi 17. vasárnap, Szent Joákim és Szent Anna

29. Sze. Szent Márta

31. P. Loyolai Szent Ignác

Néhány szó az Újlaki Nyugdíjas Klubról

Maroknyi csapatunkat a szeretet, összetartozás, barátság jellemzi. Mindannyian egyedül élő magányos emberek vagyunk, akiket a család ugyan támogat, de a legszomorítóbb, hogy ebben a rohanó világban senkinek sincs ideje velünk beszélgetni. Pedig ez egy magányosnak nagyon hiányzik. Ezt pótolja kis társaságunk, amikor összejövünk, és két órán át megosztjuk egymással apró élményeinket. Olykor előkerül egy-egy könyv- vagy versrészlet, és gyakran kibújik belőlünk a házi-asszony is. Sajnos, egészségi állapotunk többnyire nem engedi meg, hogy rendezvényekre eljárjunk vagy kiránduljunk, ezért fontos nekünk a két óra együttlét, pletyka- és politikamentes beszélgetés.

Köszönet

Szívből köszönjük Szokolczai Juditnak egész évi munkáját, fáradozását, kedvességét, hogy kis csoportunknak keddenként szép, meghitt órákat teremtett, és egyben köszönjük Ferenc atyának, hogy ehhez helyet biztosított nekünk. Hálásak vagyunk ezért a lehetőségért.

a Nyugdíjas Klub tagjai nevében K. F.-né

Családi események**A keresztség szentségében részesült:**

június 7-én Harmath Álmos Bendegúz, 14-én Tóth Bence Gergely és Sövegjártó Rita Veronika.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

június 20-án Banos Szabolcs és dr. Gajdos Edit, valamint Gonda Attila és Toldi Júlia, 27-én Gutermunth Miklós és Kancsó Eszter.

Halottaink:

Bartek Pálné (89)
Purceld Józsefné (72)
Juhász János (88)
Beke Magdolna (85)
Léri Tiborné (96)
Forgó Béláné (58)

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32. **Felelős szerkesztő:** Dr. Beran Ferenc plébános, cikkeket-híreket az ujlakiplebanos@gmail.com címre, vagy a postaládába várjuk, **lapzárta:** július 20.